

EEN ERNSTIG WOORD

De weg naar de vrede.

December 1968

Over enkele dagen is het kerstmis en weer scharen we ons in de winternacht in drommen rond de kribbe van Christus. Zo kwam men al eeuwen geleden samen, ja zelfs in de Middeleeuwen ten tijde van de H. Franciscus. Altijd was men in die kerstnacht geboeid door, en werden de ogen getrokken naar de Verlosser van de wereld, die als Kind onder ons kwam.

In de oude kronieken kunnen we lezen, hoe het Kerstfeest in die tijd werd gevierd, en hoe de mensen van heinde en verre, door de pikdonkere nacht, samenkwamen, met hun lantaarns in de hand, dikwijls langs moeilijk begaanbare wegen. Zij kwamen om de geboorte te vieren van dit kleine Kind en verzamelden zich rond de kerststal om te bidden en te zingen.

Tegenwoordig vragen de mensen zich wel eens af, of dit feest nog past in deze tijd. Heeft dit feest nog wel betekenis, nu de mens zich aan het voorbereiden is op een reis naar de maan? Heeft het nog wel zin, nu we raketten maken en afschieten naar andere planeten, ons nog druk te maken over de ster, die de koningen naar de stal van Bethlehem bracht? Het zijn van die gedachten, die bij de moderne mens zeker wel opkomen.

Ik ben er van overtuigd, dat er nooit een tijd is geweest, die zo hard het kerstfeest nodig heeft, als de tegenwoordige. Want wat de herders zochten op de velden van Bethlehem.... wat de koningen zochten toen zij achter die ster aangingen..... wat de mensen in de Middeleeuwen zochten, ploeterend door de sneeuw met hun lantaarntje..... datzelfde zoeken wij, die leven temidden van atoombommen en ander vernietigingsmateriaal. Dat is de vrede. Wij zoeken naar vrede voor heel de wereld, vrede ook voor onze omgeving, vrede voor onszelf. Ik meen echt, dat er nooit méér gezocht werd naar vrede dan juist in deze tijd, waar miljarden verslonden worden door de wapenwedloop.

De blijde boodschap van vrede en liefde, die naar voren komt uit het Evangelie, moet nog meer verstaanbaar worden gemaakt. Deze boodschap wordt dikwijls overstemd door kanongebulder en bombardementen. Maar te midden van dat geweld moet onze boodschap nog luider klinken. Wij christenen, hebben de taak de boodschap van vrede en liefde verstaanbaar te maken. Moge eens bewaarheid worden, wat de engelen zongen boven de velden van Bethlehem: "Eer aan God in de hoge, en vrede op aarde aan de mensen, die Hij liefheeft."

In deze geest wens ik alle lezers een zalig kerstfeest.

M.C. v.d. Ven, Pastoor

- - - - -

Kerstfeest.

Op het kerstfeest zal de nachtmis plaats hebben om 12 uur. Vanaf half twaalf zal de kerk open zijn. Deze nachtmis zal worden opgeluisterd door het gemengd koor met meerstemmige latijnse gezangen. Ook zullen kerstgezangen ten gehore worden gebracht. Om half negen is de tweede mis. Onder deze H. Mis zullen kerstliederen worden gezongen. De plechtige hoogmis is om half elf. Het gemengd koor zal dan de Paus Johannesmis zingen. Verder is er na de middag om half drie een bijeenkomst in de kerk. Er worden dan weer meerstemmige kerstgezangen uitgevoerd en ook zullen kinderen van de school een bijdrage leveren.

Op de tweede kerstdag zijn de diensten als op zondag. Verder willen we nog vermelden dat op oudejaarsavond een H. Mis zal worden gevierd als voorbereiding op Nieuwjaar, en tevens om God te danken voor het vele goede van het afgelopen jaar.

- - - - -

Parochiekroniek.

Sinds het vorig blaadje verscheen is er slechts één kind gedoopt in onze kerk... Wel staan er vier op de lijst om rond de kerstdagen te worden gedoopt. Daar wachten we dan maar rustig op. Op 8 december was de dopelinge: Suzanna, Antonetta, Johanna, dochter van Henk Kuunders en Johanna Nooien. We wensen de gelukkige ouders van harte proficiat.

Vier huwelijken werden gesloten. Harrie Volleberg trouwde een schone uit Beek en Donk, Anna Janssen geheten. Op 30 november trouwde Riki van de Berkmortel uit onze parochie met Wim van Herk uit Hulsel. Ze werken beiden op de Amrobank in Eindhoven, een liefde dus te midden van geld. Hendrik van de Broek uit de Walsberg trouwde Jeanne Jacobs uit Horst en gaat wonen in St. Antonis. Piet van de Weijer en Loes Verberne, beiden uit onze parochie, trouwden op 20 december. We wensen alle jonge paren van harte geluk en Gods beste zegen voor de toekomst.

Gelukkig is er niemand overleden in de parochie.

- - - - -

Parochienieuws.

Het aardgas heeft intussen de Walsberg bereikt en de eerste huizen in het bungalowpark werden aangesloten. Op het ogenblik is men doende om het net uit te breiden en verwacht mag worden dat binnenkort ook de woningen langs de Milhezerweg, Trimpertstraat en Langstraat kunnen worden aangesloten. Het zal voor veel mensen een groot gemak betekenen.

Het Caeciliafeest behoort ook weer tot het verleden. Dit jaar werd dit feest gevierd toezamen met het dameskoor. Dat was voor de eerste keer. Om 10 uur was er een plechtige H. Mis, gezongen door beide koren, met daarna, in zaal van der Putten, een koffietafel met worstebrood. 's Middags trok heel het koor er op uit, om ouders te gaan eten, n.l. in hotel de Zwaan in St. Antonis. Dit was een voorstel van de dames, die niet graag heel de dag op één plaats wilden doorbrengen. 's Avonds werd het feest voortgezet in zaal v.d. Putten, waarbij ook de echtgenoten waren uitgenodigd. De avond werd doorgebracht met zang en voordracht en werd omstreeks middernacht besloten. De betrokkenen mogen terugzien op een geslaagde Caeciliadag.

Ondertussen is er ook begonnen met de uitbreiding van de school, maar helaas heeft de winter een spaak in het wiel gestoken. Als de vorst voorbij is zal er weer met man en macht gewerkt worden om het werk spoedig tot een goed einde te brengen.

Ook dit jaar heeft St. Nicolaas enkele keren een bezoek gebracht aan onze parochie. Op 1 december bezocht hij het Gerardushuis, waar alle kinderen van 3 jaar tot en met de vierde klas waren uitgenodigd. Het was er druk. St. Nicolaas werd met zang en voordracht ontvangen en hij deelde aan alle kinderen iets lekkers uit. Hier was wel te zien, dat de Walsberg voorlopig nog niet zal uitsterven. Op 3 december werd door de Sint een bezoek gebracht aan de kleuterschool. Ook hier was hij van harte welkom. De klouters hadden zich flink geweerd, om de heilige man een mooie ontvangst te bereiden. Bij de bejaarden in het Gerardushuis was de Sint te gast op 6 december. Ook de bejaarden hebben echt genoten van deze middag, waar ze allen verrast werden met een cadeautje en getrakteerd op een borreltje.

Op 11 januari zal broeder Kuijpers het heuglijke feit vieren, dat hij vóór 60 jaar in het klooster trad. Meer dan 40 jaar lang heeft hij gewerkt in de missie van de Congo. In verband met zijn leeftijd is hij een tiental jaren geleden uit de missie teruggekeerd, om hier in ons land te genieten van een welverdende rust. Nu zal op 11 januari in onze parochie dit feest worden gevierd. 's Morgens om 11 uur is er in onze kerk een plechtige H. Mis. Daarna zal in het Gerardushuis het feest worden voortgezet in het bijzijn van de familie en vele medebroeders en paters van de missionarissen van Schout, waartoe broeder Kuijpers behoort. Het zal hopelijk een mooie dag worden voor de jubilaris, die zo'n zeldzaam jubileum mag vieren.

Voor het diploma typen slaagden : Frankie Donkers, Harrie Louwers en Henk v.d. Laak. Proficiat jongelui !

Namens de penningmeesteresse van de Parochieraad worden degenen die hun gezinsbijdrage voor 1968 nog niet hebben gestort, vriendelijk verzocht dit s.v.p. te doen vóór 1 januari '69. Bij voorbaat hartelijk dank.

Van pater van Uden die sinds enkele weken in Australië is, ontvingen wij de volgende brief, gedagtekend 14 november 1968 :

Beste kennissen, op mijn bureau liggen enkele foto's van de vijf-weekse reis naar Australië met het m.s. Aurelia. Het zijn kiekjes van de steden die we bezocht hebben. Het waren : Southampton, Las Palmas, Kaapstad, Perth, Melbourne en Sydney. Er is ook een aantal foto's bij waar mensen op staan die gedurende de reis goede en prettige kennissen zijn geworden. Sommigen hebben een onvergetelijke indruk gemaakt op mij. Het was nodig dat je met elkaar contact zocht, want de meeste tijd leefden wij als een soort kleine dorpsgemeenschap - 1100 passagiers plus de bemanning - die gedeeltelijk werden bezig gehouden, maar de rest van de tijd hun eigen recreatie moesten houden. Dat laatste was nogal eens moeilijk daar de zon verstokt liet gaan.

Voor mij was het een reis met vele ervaringen, wat kun je anders verwachten op een boot met zoveel nationaliteiten. Er waren Italianen, Engelsen, Ieren, Denen, Finnen en Schotten met wie je allemaal in contact kon komen. Je wist één ding van elkaar : we zijn op weg naar een nieuw vaderland. Dat was voldoende aanleiding om een gesprek te beginnen en te weten te komen waarom mensen hun vaderland verlaten. Gedurende de reis was ik een van de boord-aalmoezeniers (boord heeft hier enkel de betekenis van schip). Ik kreeg de zorg voor het groepje van 160 Nederlanders ; dat waren niet enkel katholieken, maar ook protestanten. Wat de laatste groep aangaat daar hadden we een soort van kerkbestuur in het leven geroepen - in dit geval ook ons zelf "beropen" - en samen hebben we het in de beste oecumenische verstandhouding opgelost.

Zoals U weet ben ik benoemd om als emigranten-aalmoezenier te gaan werken in Melbourne. Maar op eigen verzoek en met steun en advies van hogergeplaatsten ben ik eerst naar Sydney gegaan. De bedoeling hiervan was, allereerst het volgen van een taal cursus. Deze begon op de 18de november en ten tweede dat ik mij zou inwerken in de emigranten pastoraal en dat begon al de eerste dag van aankomst. Die pastoraal-kursus krijg ik van een zekere pater Coenen, Norbertijn van Heeswijk, die hier al werkzaam is vanaf 1957. Het zijn direct geen lessen vanaf de lessen maar vanuit eigen ervaring. Als er tijd voor is bezoeken we samen gezinnen en gaan kennis maken met de opvangcentra voor de eerstaangekomen

emigranten. Die centra worden hostels genoemd. (Er zijn emigranten die de s over het hoofd zien en denken dat ze in een eerste klas hotel komen, zonder bedieningsgeld uiteraard, maar waar ze ergens meer medemenselijkheid verwachten). Een ander belangrijk punt waar je jezelf regelmatig mee bezig houdt en over spreekt is, hoe ziet er die katholieke kerk van Australië uit. Op het ogenblik doe ik dit door het lezen van een beknopte kerkgeschiedenis. Deze geschiedenis is in feite ook kort als U weet dat pas in 1803 de eerste mis werd opgedragen. Dit was nog maar alleen toegestaan in een kamp voor gevangenen. Je leest er dat de Ieron nogal hun best gedaan hebben er een Iers tintje aan te geven, wat op de dag van vandaag nog te merken is. Andere belangrijke bronnen zijn de katholieke weekbladen. Er worden er hier drie door de mensen gelezen : dat van de staat New South Wales "The Catholic Weekly" ; van de staat Victoria " The Advocate" en dan is hier ook nog te krijgen "The Tablet" van Nicuw Zeeland. Je vindt er allereerst heel veel inlichtingen over de wereldkerk. Over dezelfde zaak kun je verschillende meningen vinden, b.v. over de encycliek "Humanæ Vitæ" lees je verschillende verklaringen en uitspraken van bisschoppen uit alle landen. De volledige tekst wordt meestal afgedrukt. Je kunt er ook kerkelijke huis- en tuinberichten in vinden, als broeder of zuster die en die is overleden ; een verslag van een processie op Christus Koning ; foto's van zusters in burgerkleding. Hier kán en mág alles naast elkaar staan en er is geen "Nieuwe Linie" én een Bazuin én een "confrontatie" nodig. Er wordt nogal eens gevraagd hoe het allemaal in Nederland is - de progressiviteit van dat kleine land wordt graag naar voren gebracht - en dan is het meestal voldoende om te zeggen dat er méér priesters zijn als van Kilsdonk en dat de meeste huwelijken gesloten worden tussen én een man én een vrouw. Er werd me ook gevraagd : "Woot U waarom Nederland zo progressief is ?" Het antwoord was kort : " Het kost geen geld ". Al met al voel ik me tot nu toe goed thuis in het geestelijke klimaat en hoop dat ik er vruchtbaar kan werken. Het zomerse weerklimaat helpt goed mee om het allemaal van de zonnige kant te bekijken. Kerstmis is hier in het hartje zomer en velen brengen hun vakantie door aan het strand en trachten hun lichaam koel te houden met ijs en gekoelde dranken. Jullie zoeken de warmte op in huiselijke kring. Voor ons allen blijft - hoe we kerstmis ook vieren - dat we de hartelijkheid en de liefde en de vrede van Christus aan elkaar blijven geven. Laat dit onze kerst- en nieuwjaarswens zijn aan elkaar. Met dank voor Uw goedheid en medeleven,
 pater G. van Uden, 198 Epping Road, EPPING (N.S.W.) Australia

- - - - -

Bejaardenhoekje.

Omdat eerste Kerstdag en Nieuwjaarsdag op woensdag vallen is de soos van die dagen verschoven naar de vrijdagmiddag daar aan volgend. Willen onderstaande dames koffie schenken als volgt :

VRJJDAG 27 dec.	Mevr. Dekker-Zimmerman ;	Woensdag 15 jan.	Moj. Sina v.Mierlo
	" vd.Heuvel-vd.Putten ;		" Mietje v.Moorsel
VRJJDAG 3 jan.	" Wassenberg - v.Ginderen	22 jan.	Mevr.Hormans - Wijk
	" Beckman - Gruwel		"vd.Mortel - Memmen
Woensdag 8 jan.	" vd.Berkmortel-v.Mierlo	29 jan.	Moj.Mien v.d.Einden
	moj. Sepha vd.Berkmortel		Mevr.Cruyson-v-Lier

- - - - -

School en jeugd.

Zoals reeds eerder werd bekend gemaakt zal de kerstvakantie zijn van 23 december tot en met 3 januari. De school begint derhalve wederom op 6 januari om 9 uur.

- - - - -